

[Forsvarsministeren.]

til kommunen, når den nye kaserne ved Skive er taget i brug i 1969. De øvrige kaserne i Århus, der er tale om, Langelandsgades kaserne, Høegh Guldbergsgades kaserne og Galgebakkén, kan frigøres, når der er opført en ny kaserne ved Finderup samt foretaget modernisering af den eksisterende kaserne i Viborg.

De arealer, der herved kan frigøres i Århus, vil blive anvendt i overensstemmelse med Århus kommunes dispositionsplaner og er ifølge disse påtænkt anvendt ved den planlagte udbygning af universitetet. Jeg vil altså gerne slå fast for dette område, at der er disponeret, der er altså ikke nogle frie salgsmuligheder vedrørende Århus, hvad der i øvrigt også fremgik af den pågældende artikel.

I København indgår en væsentlig del af arealerne i et sameje mellem Københavns kommune og staten; samejet omfatter Christianshavns Fælled, en del af Vognmandsmærket samt den del af det inddæmmede areal på vestsiden af Amager, der er beliggende i Københavns kommune. Ifølge den herom afsluttede samejeoverenskomst skal de arealer, der er omfattet af overenskomsten, afleveres til samejet efter nærmere fastsatte bestemmelser, når forsværet ophører med at anvende arealerne. Et tillæg til denne overenskomst er det forudsat, at Københavns kommune udarbejder en dispositionsplan for Vestamager, samt at hovedretningslinjerne for denne plan drøftes mellem staten og Københavns kommune gennem samejets bestyrelse.

Vi kommer så til sidst til de arealer i København, der ikke er omfattet af samejet, men ifølge overenskomstillægget skal der fra statens side forhandles med de kommunale myndigheder om den fremtidige anvendelse af statsarealer i Københavns kommune, som ikke fortsat påregnes anvendt til statsformål. Under disse forhandlinger vil Københavns kommune selvsagt have mulighed for at fremsætte tilbud om køb af arealerne, men der er altså, som det også

fremgik af hr. Kurt Brauers bemærkninger, ikke truffet bestemmelser; staten står altså frit vedrørende disse områder. Men jeg vil gerne bemærke, hvad hr. Kurt Brauer også var inde på, at kommunen jo er byplan- og byggemyndighed og derigennem har sikkerhed for, at kommunen kommer ind i billedet, selv om arealerne skulle blive afhændet til andre end til Københavns kommune.

Der er således tilsikret, mener jeg, de kommunale myndigheder både i København og i Århus indflydelse på overvejelserne om udnyttelse af de arealer, der frigøres, når de militære anlæg forhåbentlig snart kan udflytte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mads Eg Damgaard* til finansministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om nye regler for indførsel af toldfrie varer fra udlandet?“

Mads Eg Damgaard: Det er vist alle bekendt, at der i mange år har bestået en meget stor skævhed i grænsehandelen Tyskland-Danmark. Med de sidste tyske bestemmelser af 25. august 1966 skete der dog en vis udligning; dog består der stadig en meget stor skævhed til gene for den danske handel syd for grænsen og til stort tab for den danske stat.

En tysk rejsende må således kun medtage varer for 180 kr., dog må heraf højst være for 36 kr. levnedsmidler. For folk, der bor inden for en afstand af 15 km fra grænsen, er det kun for 90 kr. i alt, heraf levnedsmidler for kun 18 kr., altså nøjagtigt det halve. Heroverfor står, at en dansker sydfra toldfrit kan indføre for 350 kr. Hertil kommer visse andre hæmmende foranstaltninger. Jeg kan således nævne, at man ikke kan indføre mere end 500 g smør og sukker pr. dag toldfrit, og brød kan slet ikke indføres toldfrit, velsagtens for at beskytte de lokale tyske handelsinteresser syd for grænsen. Og da afgiftslovene i de to lande ikke er ens, er skævheden blevet forøget på det